

Direktivets anvendelsesområde er videre, idet aftaler om alle former for *tjenesteydelser* som udgangspunkt skal være omfattet af reglerne om fortrydelsesret. Det er derfor nødvendigt at ændre loven således, at fortrydelsesretten kommer til at omfatte alle de tilfælde, hvor en aftale om en sådan tjenesteydelse er indgået i forbindelse med besøg hos forbrugeren m.v. eller udflugter arrangeret af den erhvervsdrivende.

På baggrund af, at de gældende regler som udgangspunkt finder anvendelse også uden for de mødesituationer, der er reguleret af direktivet, jf. ovenfor under pkt. 3.1., har Justitsministeriet fundet det naturligt, at dette bredere anvendelsesområde også kommer til at gælde for aftaler om tjenesteydelser.

Der findes imidlertid en række dagligdags situationer, hvor forbrugeren f.eks. telefonisk anmoder om besøg af reparatører og lignende, og hvor indførelse af fortrydelsesret ville kunne få uheldige konsekvenser for forbrugeren, navnlig fordi det ikke vil være i forbrugeren's interesse, at udførelsen af reparationen udsættes til efter fortrydelsesrettens udløb.

Justitsministeriet har derfor i overensstemmelse med en række høringsudtalelser fundet, at den erhvervsdrivende skal kunne tilkaldes f.eks. telefonisk for at udføre en enkeltstående tjenesteydelse, uden at der er fortrydelsesret, efter at aftalen om reparationen er indgået.

Det er ikke i direktivet nærmere fastlagt, hvad der forstås ved tjenesteydelser, og der findes ikke i dansk ret nogen præcis afgrænsning af, hvilke aftaler der skal henføres til dette begreb. Normalt fastlægges tjenesteydelse negativt som en ydelse, der hverken består i penge, ting eller arbejde i et ansættelsesforhold, og en aftale om tjenesteydelse står således bl.a. i modsætning til en aftale om et køb af en vare.

Ved afgørelsen af, om et forhold skal henføres som et køb efter købeloven, har det i praksis været tillagt betydning, om den overvejende del af forpligtelsen består i levering af en vare. Består den overvejende del af forpligtelsen derimod i udførelse af et arbejde eller en tjenesteydelse, reguleres forholdet ikke af købeloven.

En væsentlig del af de aftaler om tjenesteydelser, der er omfattet af lovforslaget, er reparationsarbejder, der ofte vil nødvendiggøre, at der anvendes reservedele af større eller mindre værdi. Bestemmelsen af, om en reparation skal henføres til et køb eller falder uden for købsbegrebet, vil afhænge af, om den indføjede reservedel har en sådan selvstændig karakter eller har en sådan værdi

i forhold til den samlede præstation, at den efter praksis skal betragtes som en købsaftale og ikke som en tjenesteydelse.

3.5. Efter lovens § 8, stk. 4, kan forbrugeren fortryde en aftale om levering af en løbende tjenesteydelse, selv om den erhvervsdrivende er begyndt at erlægge sin ydelse.

Direktivet indeholder ikke en nærmere regulering af fortrydelsesrettens gennemførelse.

Det foreslås, at den gældende regel i lovens § 8, stk. 4, om løbende tjenesteydelser også gøres anvendelig på de tjenesteydelser, som nu inddrages under loven, således at forbrugeren's adgang til at gøre fortrydelsesretten gældende ikke påvirkes af, at tjenesteydelsen er påbegyndt eller allerede er udført.

3.6. Direktivets anvendelsesområde er også for så vidt angår aftaler om levering af varer videre end den gældende lovs. En række af de undtagelser fra fortrydelsesretten, der er i dørsalgsloven, vil derfor kun kunne opretholdes i begrænset omfang. De undtagelser, der er nævnt i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 2, 4, 5 og 6, vil således ikke længere kunne opretholdes, hvis aftalen er indgået i forbindelse med besøg hos forbrugeren m.v. eller udflugter arrangeret af den erhvervsdrivende.

Det drejer sig således i § 5, stk. 3, nr. 2, om tilfælde, hvor varen skal fremstilles eller tilpasses køberens individuelle behov. Indgås en sådan aftale under de omstændigheder, der er omfattet af direktivet, skal køberen have fortrydelsesret.

Undtagelserne i § 5, stk. 3, nr. 4 og 5, om køb af varer, som lovligt kan sælges på torve m.v. og køb på købestævner og udstillinger, hvis salgsgenstand og købesum udveksles samtidig med aftalen, vil ligeledes ikke kunne opretholdes, hvis købet sker i tilknytning til en udflugt arrangeret af den pågældende erhvervsdrivende.

Herudover vil køb på auktion, jf. § 5, stk. 3, nr. 6, ikke kunne undtages fra fortrydelsesretten, hvis en sådan auktion sker under de omstændigheder, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Endvidere vil undtagelserne i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 1, som nævnt ovenfor under pkt. 3.3., kun kunne opretholdes i det omfang, aftalen angår det, som forbrugeren's anmodning vedrører, eller en vare eller tjenesteydelse, som er direkte forbundet med dette.

Hertil kommer, at køb af varer, som efter næringsloven kan sælges ved omførsel, jf. den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 3, ikke længere generelt kan undtages fra bestemmelserne om fortrydelses-